

Πρόχειρος οδηγός

τῶν δικαιωμάτων τῶν μετόχων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ τῶν χηρευουσῶν αὐτῶν οικογενειῶν, ὡς καὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν ἐκ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὑπὸ **Δημητρίου Κ. Ίωαννίδου** λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ ὁδηγὸς οὗτος—ὅστις ἐν τέλει συνοψίζει καὶ «τινας ὁδηγίας, περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χορηγουμένης συντάξεως ταῖς χηρευούταις οικογενεαῖς τῶν στρατιωτικῶν»—εἶνε τόσῳ ἀναγκαῖος εἰς ἕκαστον στρατιώτην καὶ κυρίως εἰς τὰς χήρας καὶ ὄρφανὰ τοῦ στρατοῦ, ὅσῳ ὁ φανὸς τὴν νύκτα εἰς τὸν διαβάτην.

Ἐπίσης χρησιμεύει καὶ εἰς κηδεμόνας στρατιωτικῶν οἰκογενειῶν ὡς καὶ εἰς δικηγόρους, ἀναλαμβάνοντας τὴν διεξαγωγὴν σχετικῶν ὑποθέσεων.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων τοῦ Δήμου Καλαμῶν ἀνέγνωμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ **Χρυσάνθου Παγώνη**. Νέος πλήρης αἰσθημάτων, δραστηριότητος καὶ νομοσύνης, ὁ ξανθὸς ὑποψήφιος ὑπόκειται πολλὰ εἰς τὸν δυσκυβέρνητον δῆμον τῶν Καλαμῶν ἔχοντα ἀληθῶς ἀνάγκη—ὅπως ρυθμίση τὰ κατ' αὐτὸν—σθένους ψυχῆς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ. Τὸν Παγώνην ἐγνωρίσαμεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αἰσθητικώτατον νεανίαν μετὰ θέρμης τασσόμενον καὶ εἶτα πρωταγωνιστοῦντα ἐν πάσῃ πατριωτικῇ ἰδέᾳ, ἧς ζωρῶς συμμετείχε πάντοτε τὸ Πανεπιστήμιον. Τὸν ἐγνωρίσαμεν ἀκόμη τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας σπεύσαντα ἐκ τῶν πρώτων νὰ ταχθῆ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος του. Δικηγόρος κατόπιν ἐκ τῶν δοκιμωτέρων ἐν Καλάμῃς κατέκτησε τῶν πλειοτέρων τὰς συμπαθείας, πυρετωδῶς καὶ μετ' ἴσης ἀφιλοκερδίας ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν συνδημοτῶν του. Ἐσμέν πεπεισμένοι ὅτι οἱ Καλάμιαι δὲν θελου-

σιν ἀρνηθῆ τῷ νεαρῷ ὑποψηφίῳ τὴν ὑποστήριξιν των, ὅστις ὑπὸ μόνῃς τῆς ἰδέας τοῦ νὰ πράξη τὸ καλὸν εἰς τοὺς συμπολίτας του κατέρχεται εἰς τὸν Δημοτικὸν ἀγῶνα.

Εἰς τὸ χθεσινὸν ἡμῶν φύλλον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς διευθύνσεως ἐδημοσιεύθη σταλεῖσα εἰς τὸ τυπογραφεῖον, μακρὰν τοῦ γραφείου κεύμενον, δῆθεν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως **μία μοτομαχία (εἰκῶν)**, ἧς τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα ἀποκρούμεν ὡς σαχλῆς καὶ ἀνοήτου, καὶ μηδ' ὅλως συμβιβαστένης πρὸς τὴν νέαν τροπὴν τοῦ φυλλοῦ ἡμῶν.

Η ΓΥΦ. ΠΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἰδοὺ διὰ ποίας εἰρωνείας καὶ χλεύης ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν ἀνακινωθεῖσαν αὐτῷ Διαμαρτύρησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν παναρχαίων προνομίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐρριζόμεθα τὰς πληροφορίας μας ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ ὄργανου, τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» :

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευῇ καὶ χθὲς Τρίτην ἐκτάκτως συνήλθον εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τὰ δύο ἐν τοῖς Πάτριαρχείοις νόμιμα σώματα, ἧτοι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ *Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ περιεχομένου δύο ὑψηλῶν τεσκερέδων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευτικῶν διαπεμφθέντων ἀρμοδίως εἰς ἀπάντησιν ἐνὸς πατριαρχικοῦ ταχυρίου καὶ τοῦ τελευταίου ἀρχ. μαχαρίου (κοινοσφραγίστου γράμματος τῆς Α. Θ. Π., τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου) πραγματευομένων ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ τὰ γνωστὰ ζητήματα, περὶ ὧν πρότερον ἐ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 497)

— Δὲν ἤξεύρω πλέον, δὲν ἤξεύρω πλέον ! εἶπε θλιβερῶς. Μένει πάντοτε ἐκεῖ, ἐξηκολούθη ε μετὰ ζέσεως διατί μὲ προσβλέπει οὕτω ; Ἄ ! πόσον κακοὺς ἔχει τοὺς ὀφθαλμοῦς : τὸ μαῦρον πτηνόν ! φύγε ! Κοῶκ, κοῶκ !

Ὁ βαρόνος ἔντρομος ὠπισθοχώρησεν. Εἶχεν ἐννοήσει τέλος.

— Τρελλή, ἐπιθύρισε διὰ φωνῆς βραχνῆς, εἶνε τρελλή !

Ἡ δυστυχὴς ἐορίζει, οἱ ὀδόντες αὐτῆς ἐπλατάγιζον.

Αἰφνιδία πνοὴ ἀνέμου μετὰ χαλάζης ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ ἐγκαταλείπη τὸ παράθυρον καὶ νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ ἀνακλίντρον, ἐνθα κατέπεσε καὶ περιετυλίχθη ἐκ ρίγους.

Ὁ βαρόνος ἐκλείσει τὸ παράθυρον, ἐπειτα παησιάζας τὴν νεαρὰν γυναῖκα :

— Λουκία, Λουκία ! ἐφώνησεν αὐτὴν ἠδέως.

Τὸν παρετήρησεν αὐτὴ μετὰ δειλίας.

— Σιωπῆ, σιωπῆ, εἶπε, μὴ ἐμιλήτε' τὸ μαῦρον πτηνὸν μὲ ζητεῖ. . . Εἶνε κακὸν τὸ μαῦρον πτηνόν, μοῦ προξενεῖ φόβον, κρύπτομαι ! . . .

Καὶ αἴφνης καταληφθεῖσα ὑπὸ νευρικοῦ γέλωτος καὶ τύπτουσα τὰς χεῖρας :

— Ἐκρύβην, καλῶς ἐκρύβην, δὲν θὰ μ' εὔρη, εἶπεν αὐτὴ.

Κατακλιθεῖσα ἐκάλυψε τὴν κεφαλὴν τις διὰ τῶν προσκεφαλαίων.

Ὁ Λέων, περιδεὴς, μὲ κόμην ἠνορθωμένην, ἔντρομος, ὤρμησεν ἔξω τῆς αἰθούσης.

Ἡ θαλαμηπόλος εὔρεθεῖσα κατὰ τὴν διόδον του δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ κραυγὴν φρίκης.

— Τρέξτε πλησίον τῆς κυρίας σας ταχέως, ἔχει ἀνάγκη δὲν ἤξεύρω τί συμβαίνει, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἔχασε τὸ λογικὸν της.

Καὶ ἐνῶ ἡ Ἀγγλὶς παράφορος ἔσπευδεν εἰς τὸν κοιτῶνα, ὁ κ. Δεσιμαίτζ περιεκλείετο ἐν τῷ δωματίῳ του, ὅπως ἐπαναφέρῃ ἐν πρώτοις τὴν γαλήνην εἰς τὸ τεταραγμένον πνεῦμά του καὶ σκεφθῆ ἔπειτα περὶ τοῦ πρακτικοῦ μετὰ τὴν νέαν ἀπροσδόκητον ταύτην περιπλοκὴν. Ἀλλὰ μάτην προσεπάθησε νὰ συναγάγῃ τὰς ἰδέας του, ἐβλεπε τὴν κατάστασιν ἐπὶ μᾶλλον δυσχερῆ καὶ πολύπλοκον καὶ οὐδὲν εὔρισκε

γράφωμεν. Τὸ περιεχόμενον τῶν ὑψηλῶν τούτων ἐγγράφων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὄρθοδοξικῶν ἐνεποίησε πρὸς πάντα τοὺς ἀκροατομένους αὐτὸ βαθεῖαν αἰσθησὶν καὶ θλίψιν. Ἡ σεβαστὴ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι οὐδὲν τῶν δικαίων καὶ προνομίων τῆς Ἐκκλησίας ὑπέστη τροποποίησιν τινά. Τὸ φρόνημα δ' αὐτῆς τοῦτο ἀντικεῖται τέλει εἰς τὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἄλλ' ὅπωςδήποτε ὅσον μὲν κροῖα εἰς τοῦτο, τοῦ-ἐστὶν εἰς τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἐκκρεμῆ ζήτηματα, χάρις ὀφείλεται τῇ σεβαστῇ αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει, καθ' ὃν καιροὶ ταῦτα φρονούσα, οἷα ἀνωτέρω, δὲν ἀπαξιοῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν περὶ τούτων συζήτησιν, περὶ δὲ τῶν αἰτίων ἅτινα προὐκάλεσαν τὴν βαθεῖαν, ὡς ἄνω ἐρρήθη, θλίψιν, ἀπορεύοντες τὰς παρεξηγήσεις ἐν γένει, ἐπιφυλασσόμεθα ἐς ἄλλοτε λόγον νὰ ποιήσωμεν. Ἐπιναλκνόμενον μόνον σήμερον ὅπερ καὶ ἄλλοτε κατ' ἐπιναλκνόμενον εἶπομεν, ὅτι πάντες οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ὡς πᾶν τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν γένος καὶ ἅπας ὁ κληρὸς αὐτοῦ, πεπειθότως φρονούσιν ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ προσφιλέστατος πάντων τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων ἀναξ Σουλτάν Ἀπτούλ Χαμίτ χάν, ὅστις νυχθημερόν μοχθεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνάσεως τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ καὶ τρανώτατα παρέσχε δείγματα καθ' ὅλον τὸ δάστημα τῆς ἐκείνου βασιλείας πατριῶν καὶ φιλολῶν διαθέσεων, ἀρίστα δὲ δείγματα σεβασμοῦ πρὸς τὰ πάτρια, γνῶσιν λαμβάνων τῶν ζητημάτων τούτων, θέλει εὐδοκῆσαι νὰ ἐνισχύσῃ διὰ νέας μεγάλης καὶ γενναίας βασιλικῆς πράξεως τὰς ἐπικρατούσας ἀγαθῆς ταύτας ἰδέας παρὰ τῷ ὀρθόδοξῳ χριστιανικῷ λαῷ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΟΔΙΚΕΙῳ

Καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν τὴν τιμὴν, ἐν τῇ παρουσίᾳ συνόδου,

πρακτικὸν μέσον ἵνα ἐξελεθῇ αὐτῆς. Τελευταῖον ἀνεγνώρισε τὴν ἀδυναμίαν του.

Τότε ἀνεμνήσθη ὅτι ἡμέραν τινά ὁ μαρκήσιος Δεπρεὼλ εἶχεν ὁμιλήσει αὐτῷ περὶ ἀνθρώπου τινος κ. λ. ο. μ. Βλαιρώ, προσώπου παραδόξου, μοναδικοῦ εἰς τὸ εἶδος του, παρέρχοντος συμβουλῆς, ἐνεργούντος μάλιστα διὰ λογαριασμόν ἄλλων, ἀρκεῖ καλῶς νὰ πληρόνεται, πράττοντος τὰ πάντα, δυναμένου τὰ πάντα, ἐπιδειξίου, αὐθάδους, ἄνευ διταγμάτων, μυστηριώδους τινος τέλους καὶ τρομερῆς δυνάμεως, ἥτις οὐδεμίαν ἐγνώριζε δυσκολίαν, πρὸ οὐδενὸς ὀπισθοχώρει προσκόμματος, δι' ὃν ἡ λέξις ἀδύνατον ἦτο ἄγνωστος.

— Θὰ ἴδω τὸ ἄτομον τοῦτο, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ βαρόνος. Δὲν γνωρίζω μὲν ποῦ κατοικεῖ, ἀλλ' ὁ βαρόνος ὅστις τὸν μετεχειρίσθη, ὡς μοῦ εἶπε, δὲν θὰ ἀρνήθῃ νὰ μοῦ δώσῃ τὴν διεύθυνσίν του καὶ νὰ πληροφορήσῃ μάλιστα αὐτὸν περὶ τῆς ἐπιτελέσεώς μου. Ἐὰν ὁ Βλαιρὼ ἦνε τοιοῦτος, οἷόν μοῦ τὸν παρέστησεν ὁ μαρκήσιος, ἀκριβῶς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν χρειάζομαι. Θὰ μὲ βοηθήσῃ ν' ἀπαλλαγῶ τῆς ἀμηχανίας εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι καὶ θὰ πράξῃ αὐτὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν τολμῶ νὰ πράξω. Ὁ ἄθλιος διενσεῖτο νῦν ἀπαίσίον τι ὡς ἐμαρτύρει τοῦ βλέμματός του ἡ λάμψις.

Ὁ Βλαιρὼ, ἀσυνείδητος ὢν, τολμηρὸς καὶ τὰ πάντα δυνάμενος, ἐξακολουθήσεν εἰπὼν ὁ βαρόνος, ἀναλκνόμενος οἰκονομῆσαι ὑπόθεσιν. . . ἀρκεῖ νὰ πληρωθῇ καλά. Ἔστω, θὰ πληρωθῇ καλά. Ναι, πρέπει νὰ τὸν ἴδω τὸ ταχύτερον.

νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν κατηγορομένον Χρήστον Μουζάμπερ, γεννηθέντα ἐν Τριπόλει τῆς Ἀραβίας, κατοικοῦντα ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, ἔτων 42, χριστιανόν, ράπτῃν τὰ ἐπάγγελμα μέχρι τῆς πρὸ ἐνός περὶ ἑξήκοντα τελευταίας αὐτοῦ παραστάσεως πρὸ τοῦ Κακούροδικείου, — ὅτε καὶ ἀνεβλήθη ἡ δίκη, — ἧδη μεταμορφωθέντα εἰς ἔμπορον βάμβακος ἐν ταῖς φυλακαῖς ὅπου διέμενε. Κατηγορεῖται ἐπὶ διγαμία, ἢ, ἀκριβέστερον, ἐπὶ τριγαμίᾳ διότι τρεῖς ἐνομύνηθη, ἀλλ' ἡ πρώτη σύζυγος εἶχεν ἀποθάνει, ὅτε ἦλθεν εἰς τὸν δεύτερον. Ὁ δεύτερος γάμος ἐτελέσθη ἐν Χαλεπίῳ ὀλίγας μόνον ἡμέρας διήρκει ἡ συζυγικὴ συμβίωσις, περιλαμβάνουσα ὥρα μάλιστα μόνον, καὶ τὰ ἐπιλοῖπους μετροῦσα διὰ χολῆς. Φεύγει ἀπογοητευμένος ὁ Μουζάμπερ, καὶ ἐν Ἀταλλεῖᾳ συνάπτει τὸν τρίτον γάμον του, ἐφ' οὗ βασίζεται τὸ ἔγκλημα. Ἐρωτώμενος ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ προξένου ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε δημόσιος Ἑρμουπόλεως.

Ἐν τῷ μεταξύ καταγγέλλεται ὑπὸ τινων ἱερέων, συγγενῶν τῆς ἐπιζώσης δευτέρας συζύγου του, συλλαμβάνεται καὶ δικατελεῖ ἐκτοτε ἐπὶ μῆνας ὑπόδικος. Ὁ κατηγορούμενος σκοπεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν συνήλθεν εἰς πρῶτον γάμον ἐν Χαλεπίῳ, διότι τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐτελέσθη οὗτος, εὐρίσκειτο ἐνταῦθα.

Ἄλλὰ πρὶν ἡ δίκη προχωρήσῃ, τίθεται ὑπὸ τοῦ ὑπερασπιστοῦ κ. Ποταμιάνου προδικαστικὸν ζήτημα περὶ ἀναρμοδιότητος τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων, διότι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη παρ' ἀλλοδαποῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ αἱ πληροφορίες τῆς δημοκρατίας Σίρου δὲν πιστοποιοῦσι τὴν ταυτότητά του εἶνε ἐν τῷ ἐκεῖ δημοτολογίῳ ἐγγεγραμμένος Χριστόδουλος τις Ι. Μουζεμπήρ, ἔτων 56, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἦν ὁ Χρήστος Μουζάμπερ, ἔτων 42. Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Καρατζῆς ἀντεπεξέρχεται κατὰ τοῦ ἀνισχύρου τῶν ἀνωτέρω προτάσεων, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων παραδέχεται ὡς φέροντας εἰς πολλὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς

Δύναται τὰ πάντα νὰ πράξῃ! προσέθηκε βραδέως καὶ ὑποκώφως.

Καὶ ἐμειδίασε μειδίαμα ἀπκίτιον. Μετὰ βραχυεῖαν δὲ τιωπὴν προσέθηκεν:

— Ἄ! ἀλλὰ στενοχωροῦμαι ἐδῶ, πνίγομαι. Βεβαίως ἀρκεῖ πλέον, ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ ὁ μόνηρος αὐτὸς βίος.

Παρατηρήσας δὲ τὸ ὥρολόγιον τοῦ τοίχου.

— Καλὰ, εἶπε, μετὰ δέκα λεπτὰ θὰ περάσῃ τὸ λεωφορεῖον τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἐξῆλθε τοῦ δωματίου του φορῶν, τὸν πῖλόν του καὶ ἐν χειρὶ ἔχων τὴν ράβδον, εὗρε δὲ τοὺς ὑπρέτας συνηγμένους ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ καὶ κατατεθλιμμένους πάντας τοῖς εἶχεν εἰπεῖ ἡ θαλαμηπόλος ὅτι ἡ μαρκησία ἀπόλεσε τὸ λογικόν.

— Ἄ! κ. βερῶνε, ὅποια συμφορὰ! ἀνέκραξαν ὅλοι ὁμοῦ.

— Ναι, φίλοι μου, εἶναι φρικῶδες! ἀπεκρίνατο μετ' ὑποκρισίας ὁ Λέων, καὶ μόλις φθάσας βλέπω ὅτι εἶμαι ἡγκασμένος νὰ ἐπιστρέψω εἰς Παρίσιους.

— Νὰ ἐτοιμάσω τὴν ἄμαξαν; ἠρώτησεν ὁ ἄμαξηλάτης.

— Ὁχι, διότι πιθανόν νὰ μὴ ἐπιστρέψω ταύτην τὴν ἑσπέραν. Θὰ μεταβῶ διὰ τῆς ἄμαξης ἢ ὅποια θὰ περάσῃ μετ' ὀλίγον.

— Ὁ κ. βερῶνος θὰ φέρῃ ἰατρὸν; ἠρώτησεν ἀποτετολμμένως ἡ θαλαμηπόλος.

— Δὲν γνωρίζω εἰσέτι τί πρέπει νὰ πράξω ἐν καταστά-

ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, τοὺς προταθέντας λόγους, καὶ ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. Δικαίως, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὁ δυστυχῆς μετὰ δεκαεπτάμηνον τιμωρίαν, καὶ σωματικὴν καγεξίαν, φιλοδώρημα τῆς φυλακῆς, δι' ἓνα γάμον, τίς οἶδεν ὑπὸ τίνας περιστάσεις διαπραχθέντα, ἢ ἐφευρεθέντα, τρέχα γύρευε, εἰς τὸ Χαλέπι!

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΞ)

Πύργος, 4 'Ιουνίου

Ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν προσεγγίζει, ὁ ἐκλογικὸς πυρετὸς ἀναπτύσσεται καὶ ἡ πάλιν προβλέπεται πεισματώδης, ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν φαινομένων. Ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες τῆς ἐπαρχίας μέγαν καταβάλλουσιν ἀγῶνα ἐπὶ τούτῳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ δήμῳ Λετρίων, ἐνθα ὡς ἐκ τῆς ἐπεληούσης, πρὸ τίνος μεταβολῆς τῶν πνευμάτων θὰ συναφθῇ πεισματωδέστατος ἀγῶν. Οἱ περὶ τὸν Αὐγερινὸν μυρίας προσπαθείας καταβάλλουσιν ὅπως ἀναρριπίσωσι τὰς μαρκανθείσας συμπαθείας τῶν τῶος φίλων των. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς ἐκλογῆς πολλῶν δημοτικῶν ἔργων τῆς κατασκευῆς ἐπελήφθη ὅπως ἐξευμενίσῃ τὸν τόπον, οἱ δὲ Ἀμέσως ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφερόμενοι γενναίως πρὸς τὸ κοινὸν προστρέφονται δίδοντες γραμματικὰς δωρεὰς πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν, βρύσεων, δρόμων, ἅτινα ἠδύναντο πρὸ χρόνων δημοτικαῖς δαπάναις νὰ κατασκευασθῶσι. Κατανοοῦσι βεβαίως ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Λετρίων συνεπάγεται καὶ τὴν ἐν τῇ ὅλῃ ἐπαρχίᾳ κατάπτωσιν τοῦ κόμματος. Οἱ περὶ τὸν Κρεττενίτην, περὶ τὸν ὁποῖον ἡ νεολαία τοῦ τόπου συνεσπειρώθη, ἐπίσης πυρετωδῶς ἐργάζονται ὅπως κατισχύσωσιν ἐπαφελόμενοι τῶν πρὸς αὐτοὺς

εὐνοϊκῶν διαθέσεων καὶ συμπαθειῶν τοῦ τόπου. Ἡ πάλιν ἐκ τούτων κριεικάζεται, ὡς εἶπεν, πεισματώδης. Ἐν τῇ ὥρᾳ ὅμως ταύτῃ, καθ' ἣν καταφαίνεται προδήλως ἡ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀρχὰς ἀφοσιώσεις τοῦ λαοῦ, βλέπει τις τὴν λύσσαν τῶν κομμάτων. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀμφισβητοῦσι τὴν νίκην. Ἐν δὲ τῇ πεποιθήσει ταύτῃ περιδόσεις (στοιχήματα) γίνονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκ χιλιάδων δραχμῶν, ὧν τινες μὴ πραγματοποιοῦμεναι προκαλοῦσι τὴν ἰλαρότητα. Χθὲς ἐστοιχημάτισεν ὁ κ. Αὐγερινὸς καὶ ὁ κ. Α. Γαληγάλης δέκα χιλιάδας δραχμῶν. Ἀμέσως πλείστοι προσεφέρθησαν νὰ συμμεθέξωσι τούτου, καὶ δὴ τοῦ τελευταίου τὸ ποσὸν ἐκαλύφθη τριπλασίως. Ὡστε βλέπετε ὅτι καὶ ἐν τῷ ἐκλογικῷ σάλῳ ἀναπτύσσονται αἱ χρηματιστικαὶ πράξεις, καὶ μὴ παραξενυθῶμεν, ἀφοῦ ἡ κυβεῖα εἰσῆχθη ἐν τῷ τόπῳ, ἐὰν ἴδωμεν ταύτην καὶ ἐν ταῖς ἐκλογικαῖς διαμάχαις εἰσαγομένην.

Ἡ εὐλογία εἰσέτι ὑφίσταται, ἀλλ' ἡπίκα' ἄλλως τε ἕνεκα τῶν ἐκλογῶν ἐλησμονήθη ὑπὸ τε τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ἔχουσι δίκαιον, διότι ἡ ἐξάσκησης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἶνε ὑψίστη ὑποχρέωσις, καὶ ἀπέναντι αὐτῆς, πᾶσα ἄλλη σκέψις ὑποχωρεῖ· ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος μοιραίως, φαίνεται, τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον παρορῶν, μοχθεῖ ὑπὲρ τοίτων, πᾶν ἄλλο ἢ τὴν εὐμερίαν αὐτοῦ διανοουμένων. Εἰς ὀλίγας πόλεις βλέπομεν φρονήματα εὐγενῆ ἐκδηλούμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ καθ' ὅλον τὸ Κράτος πλανᾶται πνεῦμα χαυκιζήλον, ὑπὸ τῆς προσωπικότητος καθοδηγούμενον. Εἶν' ἀλήθες, ὅτι ἐν τῷ λαῷ ὑποφαίνεται τάσις τις χειραφετήσεως, καὶ ἄλμα θὰ ἐποίει σωτήριον, ἐὰν παρουσιάζετο ἡγέτης τις αὐτοῦ. Δυστυχῶς, ἡ ὕλη, ἡ διαφθορὰ βασιλεύουσαι, παρακωλύουσι τὴν πρόδόν του, καὶ κατεργάζονται τὴν ταπεινώσιν του, εἰς ἣν συντελεῖ ἡ ἀπὸνία τῶν κυβερνητικῶν ἡμᾶς, καὶ ἡ μονομερῆς ἐξυπέρθετος συμφερόντων ἀτομικῶν, δι' ὧν τάξις τις ἀνυψοῦται καὶ ἐπιβάλλεται

σει τοσοῦτον θλιβερῆ. Θὰ συμβουλευθῶ τοὺς σοφωτέρους φρενολόγους ἡμῶν ἱατροῦς καὶ θὰ κάμω ὅ,τι μὲ διατάξωσι. Περιττὸν δὲ, δὲν εἶν' ἔτσι; νὰ συστήσω εἰς ὅλους τὴν κυρίαν σας. Σὺ, Ζέννυ, οὐδὲ στιγμὴν νὰ μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃς. Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ βαρόνος ἀπεσύρθη.

— Οὐφ! εἶπε, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκλείει τὴν θύραν τοῦ περιβόλου.

Καὶ ἀνέπνευσε βαθυστερνῶς.

Εἰς τοῦ Βλαίρω

Ὁ Βλαίρω, ποδῆρη φορῶν οἰκιακῶν χιτῶνα, γλοιώδη καὶ ἄχρουν, κατεσπιλωμένον, πεπαλαιωμένον δὲ καὶ ἐπιδιωρθωμένον, εὐρίσκετο μόνος ἐν τῷ γραφείῳ του ὑπὲρ ἧτο γεμάτο ἀπὸ παλαιόχαρτα, ἐξέτεινε τοὺς βραχυσκελεῖς του πόδας ἐμπροσθεν ζωγράφου πυρᾶς καὶ ἀνεγίνωσκε τροχάδην πολλὰς ἐπιστολάς σκορπισμένας πρὸ αὐτοῦ καὶ φερούσας ἀρχαίας ἤδη ἡμερομηνίας. Ὅταν ἐτελειώσῃ, συνωφρῶθη καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστῆλῃ κίνημα δυσθυμίας καὶ σχεδὸν ὀργῆς. Δὲν ἤρε πιθωνῶς ἐν τῇ μεγάλῃ ἀλληλογραφίᾳ του ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζήτη.

— Τίποτε, τίποτε, εἶπεν, ἄ! μήπως μετεβλήθη ὁ κόσμος; ἀπεκοιμήθησαι ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πάθη; δὲν ἔμειναν πλέον διεσθαρμένοι ἐπὶ τῆς γῆς; Μήπως μέλλομεν νὰ

ἴδωμεν ἐρχομεν τὴν βασιλείαν τῆς παγκοσμίου φρονήσεως; Ἄλλ' ἐὰν θριαμβεύσῃ ὁ δαίμων τοῦ καλοῦ, θὰ γίνῃ λοιπὸν ἐρημίτης ὁ διάβολος;

Καὶ ὀξὺς καὶ σκληρὸς γέλως διέστειλε τὰ παχέα αὐτοῦ χεῖλη.

— Ὅχι, ὄχι, εἶπεν, αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν πάγῃ καλὰ ἔτσι. Ἐγὼ κοντὰ μου ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναται κανεὶς νὰ περιφρονήσῃ, σκυλιὰ λυσσασμένα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φᾶνε, καὶ πάλιν θὰ ἔξοδεύσω μερικὰ γραμματῖα τῶν χιλίων φράγκων.

Αἶφνης ἐκρούσθη ἡ θύρα, κατ' ἰδιάζοντα τρόπον, καὶ ὁ Βλαίρω ἠγέρθη.

— Εἰσέλθετε, ἀνέκραξεν.

Ἡ θύρα ἠνοιχθη, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ δωμάτιον γραφείου ἐνδεδυμένη πενιχρῶς, ἦτο δ' αὕτη ἡ θεράπεινά του κρατοῦσα ἐπιστολήν.

— Στοιχηματίζω, εἶπε κατ' ἰδίαν ὁ Βλαίρω, ὅτι κάποιος ἄλλος γαυγίζει.

Καὶ ἤρπασε τὴν ἐπιστολήν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς γραίας, ἥτις ἀπεσύρθη ψιθυρίζουσα:

— Ἀσχημα ὑπάγει, καὶ πάντοτε ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

(Ἀκολουθεῖ)